

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 24 листопада 1983 року

№ 140 (3335).

Ціна 2 коп.

В ОБКОМІ ЛКСМУ

Рівняння — на правофлангових

РОЗГЛЯНУВШИ ПІДСУМКИ ЗМАГАННЯ СЕРЕД КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ ОБЛАСТІ У ТРЕТЬОМУ КВАРТАЛІ 1983 РОКУ, БЮРО ОБКОМУ ЛКСМ УКРАЇНИ ВИЗНАЧИЛО ПЕРЕМОЖЦІВ.

Перші місця присуджено:

У промисловості — комсомольсько-молодіжній бригаді токарів механоскладального цеху № 1 Кіровоградського виробничого об'єднання по сілалках «Червона зірка» (керівник В. Полякова, групкомсорт А. Ланюк). План виробництва продукції виконано на 150 процентів.

У легкій промисловості — комсомольсько-молодіжньому колективу в'язальниць Кіровоградської панчішної фабрики (керівник Ю. Дамаскін, групкомсорт Т. Вербицька). План третього кварталу виконано на 170 процентів.

На залізничному транспорті — комсомольсько-молодіжному колективу вантажної електровазної колони імені 60-річчя комсомолу України локомотивного депо станції Знам'янка (керівник М. Уманець, групкомсорт О. Апанасів). КМК провів 1154 великовагових поїздів, перевіз понад 655 тисяч тонн народногосподарських вантажів.

На автотранспорті — комсомольсько-молодіжному колективу другої автоколонни Кіровоградського АТП № 10064 (керівник В. Іващенко, групкомсорт А. Бондар). План виконано на 111 процентів, заощаджено 936 кілограмів паливно-мастильних матеріалів.

У будівництві — комсомольсько-молодіжній бригаді штукатурів-малярів Побузького (Голованівський район) БУ-6 (керівник П. Базарко, групкомсорт О. Катана). Завдання третього кварталу КМК виконано на 142 проценти.

У зв'язку — комсомольсько-молодіжній бригаді

столу обліку мікміської телефонної станції Кіровоградської телеграфно-телефонної станції (керівник Т. Дегтярьова, групкомсорт В. Зуєва). План третього кварталу виконано на 130 процентів. У колективі два ударники комуністичної праці.

У торгівлі — комсомольсько-молодіжному колективу комплексу № 3 «Все для жінок» УТО «Кіровоград» (керівник О. Базуматова, групкомсорт Н. Белан). Виконання плану товарообігу становить 113,1 процента.

У сфері побутового обслуговування — комсомольсько-молодіжному колективу Кіровоградської студії звукозапису підприємства «Побутрадіотехніка» (керівник О. Руденко, групкомсорт М. Цапенко). Виконання квартального плану в цьому колективі становить 139 процентів.

У громадському харчуванні — комсомольсько-молодіжному колективу їдальні № 11 відділу робітничого постачання м. Знам'янки (керівник В. Хомич, групкомсорт Т. Самофалова). КМК виконав план на 120,7 процента, провів 28 виставок продажу продукції.

Серед КМК молочно-варених ферм — комсомольсько-молодіжному колективу молочно-вареної ферми колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району (керівник О. Дульська, групкомсорт Н. Либенець). КМК одержав 3028 кілограмів молока від кожної корови, 92 проценти продукції відправлено на заготівельні пункти першим сортом.

Серед КМК тракторних бригад — комсомольсько-молодіжному колективу тракторної бригади колгоспу «Первое мая» Маловісиківського району (керівник А. Гончаров, групкомсорт П. Кушніров). КМК виробив 42976 гектарів умовної оранки, план виконано на 109 процентів, заощадив 7550 кілограмів паливно-мастильних матеріалів.

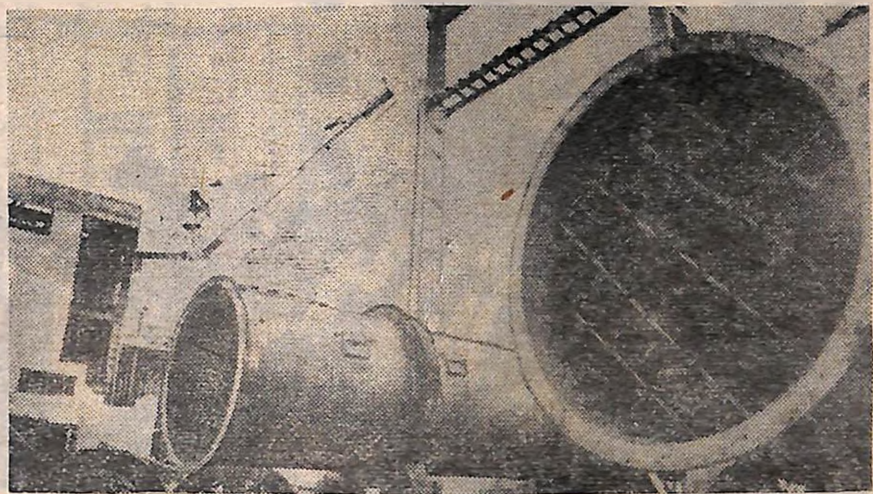
Серед КМК автотранспортних господарств області — комсомольсько-молодіжному колективу автогаража Маловісиківської міжгосподарської птахофабрики (керівник А. Васильченко, групкомсорт С. Кравченко). КМК виробив 535,5 тисячі тончокілометрів, що становить 124 проценти виконання плану. Заощаджено 1470 кілограмів паливно-мастильних матеріалів.

Переможців соціалістичного змагання буде нагороджено Почесними грамотами обкому ЛКСМ України.

На Липнязькому цукрозаводі повним ходом іде спорудження головного корпусу. Колектив малярів-штукатурів під керівництвом Надії Онисимівни Челака, який працює на будівництві корпусу, постійно перевищує денні завдання. За високі виробничі показники бригада занесена на районну Дошку пошани.

На знімках: угорі — члени бригади — молоді малярі-штукатури Лариса ЛІСОВА та Поліна ДОВЖЕНКО; одна з краших кранівниць Світлана ЛОБКО; іде монтаж головного корпусу. Фото В. ГРИБА.

ОГЛЯД ЛИСТІВ

3 комсомольським завзяттям

До редакції в ці дні надходить чимало листів, в яких наші читачі розповідають про хід і підсумки звітно-виборної кампанії в комсомольських організаціях області. Ось що пише, зокрема, секретар комсомольської організації складального цеху № 101 Олександрівського електромеханічного заводу імені ХХV з'їзду КПРС С. Пилипенко: «Комсомольці дільниці під час звітів і виборів говорили про необхідність працювати без відстаючих, випускати продукцію лише відмінної якості». Наголошувалося на тому, що слід покласти спортивно-масову роботу і діяльність її активістів М. Харченка та О. Олійника.

Інструктор Голованівського райкому ЛКСМУ В. Смаженко розповів про трудові здобутки комсомолів району за звітний період. Найбільшими успіхами можуть похвалитися молоді жінки, члени комсомольських збирально-транспортних бригад Б. Говорун і М. Балашок із колгоспу імені Ульянова, О. Конончук із радгоспу імені Котовського, А. Луценко, Е. Харченко з колгоспу «Пам'ять Леніна». П. Заболотний, І. Саверенко (колгосп імені ХХ з'їзду КПРС), В. Пастушенко, І. Дудар (колгосп «Комуніст»), а також кандидат у члени КПРС, водій райсіль-

госптехніки А. Бугай — план другого кварталу він виконав на 436 процентів.

Наш громадський кореспондент М. Стоян у своєму листі розповів про ветерана партії і праці, наставника молоді І. Б. Бурка. Під його умілим керівництвом молоді кормодобувного загону колгоспу імені Куйбишева Новомиргородського району досягли вагомих здобутків у праці. У складі загону — і ударник одинадцятиріччя комсомолу О. Барбой. Крім заготовлених кормів, у трудовому списку юнака — активна участь у жнивній кампанії, оранці, доставці кормів на ферми. Саме про такі приклади трудової співдружності молоді і досвідчених й говорилося на зустрічі в ЦК КПРС із ветеранами партії. Адже, безсумнівно, перейняття досвіду старших сприяє духовному зростанню юнаків і дівчат.

А ось іще один лист про людину праці. М. Чуб із Голованівського району надіслав до редакції розповідь про комуніста з 23-річним стажем В. П. Бухтяра. Він працює диспетчером станції Перегонівка, одночасно виконує обов'язки агітатора, голови цехової та профгрупорга. Постійно підвищує свій ідейно-політичний рівень у школі політосвіти. Інженер обласної ради

ВТБР О. Кобець пише про діяльність молодих раціоналізаторів Кіровоградського Західного підприємства електромереж. Наприклад, минулого року впровадження нововведення Ю. Докіна дало економічний ефект 19,9 тисячі карбованців і дозволило зекономити 44 кілометри кабелю. А молодий раціоналізатор А. Кизим подав 8 пропозицій по заощадженню матеріальних ресурсів і зменшенню втрат електроенергії в мережі. І тут був виграв — 2,1 тисячі карбованців.

Мас здібностей до технічної творчості і молодий водій молоковоза колгоспу імені Петровського Кіровоградського району А. Пітенко. Наш громадський кореспондент А. Печенюк пише у своєму листі: «Анатолій самотужки сконструював всюдихід зі списаних деталей: обрізав електрозваркову стару раму автомобіля ГАЗ-51, приладував до неї двигун від трактора ЮМЗ-40, коробку змінної передачі узяв зі старого автомобіля ГАЗ-53. Вийшла машина, яка їздить по високій прохідності. Тепер хлопець намагається зробити її зручнішою».

Дякуємо всім нашим читачам за цікаві розповіді. Чекаємо нових листів.

Відділ комсомольського життя.

Вогонь фестивалю — на вільшанській землі

Фестиваль самодіяльної художньої творчості, присвячений 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, крокує по Кіровоградській землі. Невдовзі він почався у Вільшанському районі.

«Наше свято, — сказав на відкритті фестивалю у селі Добромому заступник голови райвиконкому П. І. Осауленко, — це данина шани тим, хто в роки воєнного лихоліття вистояв у двобій з фашизмом, захищаючи мир на планеті, хто дорогою ціною заплатив за наше щасливе сьогодення, за право мріяти, вчитись, відпочивати. Нині у турботах художньої самодіяльності району бере участь майже три тисячі аматорів. Серед них народна агітаційно-художня бригада РБК (художній керівник — К. І. Бондар), бригади тракторної бригади колгоспу імені 40-річчя Жовтня О. Ф. Криленко, директор Котовської восьмирічної школи О. Г. Бобко, подорожники Анатолій і Любов Трафайлови та багато інших».

На відкритті свята самодіяльної художньої творчості виступили також голова сільської Ради І. М. Собчинський та голова місцевого колгоспу імені Дмитрова В. К. Ростюк. Вони тепло говорили про перемогу війни та праці Е. А. Пуріана, І. К. Тончева, М. С. Кірюка, Д. М. Паскаля, М. В. Черниша, дякували їм за посильну допомогу у господарстві. Під мелодію пісні «Степом, степом» ветерани показали квіти до пам'ятника загиблим воїнам.

Право запалити вогонь фестивалю у Вільшанському районі було надано колишньому фронтотнику головному бухгалтеру колгоспу імені Дмитрова П. Ф. Недазко.

Потім відбувся великий святковий концерт учасників художньої самодіяльності.

Б. НАСУРКІН, працівник вільшанської районної газети «Ленінська зоря».

Юнкорівська група

діє у Липнявській десятирічній Добровільчківській районі.

Ідея її створення належить працівникові районної газети «Сільське життя» В. В. Вієвській. Бажаючих бути юнкорами виявилася немало.

На першому занятті Валентина Володимирівна розповіла школярам про те, яким повинен бути справжній юнкор, веда мову про газетні жаңури.

Кожен член юнкорівської групи одержав перше завдання — розповісти про роботу піонерів на новому Марші юних лєнінців, шкільний красенний музей, підготовку до проведення новорічного свята.

Наш кор.

Мистецтво переконувати

У сучасних умовах, коли ідеологічна боротьба на світовій арені надзвичайно загострилась, дуже важливо постійно турбуватися про класове загартування молоді, вести безкомпромісну боротьбу проти буржуазної ідеології. На червневому (1983 р.) Пленумі ЦК КІРС відзначалося, що в сучасних умовах зусилля партії і народу концентруються на завданнях планомірного і всебічного вдосконалення розвиненого соціалізму, реалізація яких прямо залежить від рівня свідомості й активності трудящих. Тому ідеологічна робота дедалі більше висовується на перший план, зростають її роль і значення.

В системі комсомольської політосвіти введено новий курс «Ідеологічна боротьба і молодь». Про те, наскільки важливим він є для слухачів, яку відповідальність покладає на пропагандистів, ми вирішили поговорити з пропагандистом цієї школи, старшим інженером ВТК Кіровоградського заводу радіовиробів Сергієм Олександровичем ФУРМАНОМ.

КОР.: — Сергію Олександровичу, останнім часом широко вживається термін «політична культура». Як розумієте його ви і ваші слухачі?

С. Ф.: — Політична культура — це орієнтація на правильне розуміння політики партії, складності і специфіки того чи іншого історичного моменту, класовий

підхід до будь-якого явища життя. Єдність політичних знань, умінь і дій.

Чи так це розуміють мої слухачі? Думаю, так. Але коли дивитися в глибокі проблеми, то нас сьогодні повинно хвилювати не трактування терміну, а проблема формування політичної культури у молоді. Як саме? Це зав-

дання комплексне. Тобто, це єдність ідейного, трудового і морального виховання, координація всіх засобів ідеологічного впливу. Знову ж таки, формування політичної свідомості молодих людей.

Політична свідомість, соціалістична політична культура радянських людей формуються під впливом багатьох факторів. Визначальною умовою їх формування є сама соціалістична дійсність, суспільно-політична практика. Треба постійно поєднувати практичний досвід із науковими знаннями. Цьому і підпорядкована комсомольська політосвіта.

КОР.: — Інформованість молоді сьогодні надзвичайно висока. Тут тобі і радіо, і телебачення, і маса періодичних видань. Усе це ускладнює роботу пропагандиста чи полеміста?

С. Ф.: — Швидше дру-го. Хоча праймніше було б відповісти так: ста-

вить інші вимоги до пропагандистів, потребує від них постійної роботи над собою. Я — пропагандист із двадцятирічним стажем, усі ці роки працював у системі комсомольської політосвіти. Через мої руки, як кажуть, пройшло кілька поколінь молоді. І вона не байдужа до того, що відбувається навкруги, зацікавлена, незадоволена. Її треба вести за собою. Щоб слухачі вірили тобі, потрібно постійно працювати над собою, невпинно підвищувати свій власний ідейно-політичний рівень.

КОР.: — Які проблеми найбільше хвилюють вас як слухачів?

С. Ф.: — Як і всіх радянських людей, насамперед, проблема збереження миру. Про це ми постійно говоримо на наших заняттях, про це вони пам'ятають на своєму робочому місці. І певен, що всі п'ятнадцять моїх слухачок своїми трудовими показника-

Післямова до політзаняття

ми, громадською активністю вносять посильний вклад у справу миру.

Ну, і звичайно ж, як усіх молодих людей, їх хвилюють найрізноманітніші проблеми нашого життя, такі скажімо, як право і обов'язок, самовідданість, безкорисливість... Намагаюся на заняттях підводити їх до розуміння усіх цих категорій.

КОР.: — Яким формам проведення занять надаєте перевагу?

С. Ф.: — Класичний — розповіді і бесіди. Досвід підказує, що у робітничих колективах вона найбільш виправдана. Тут допомагає вміння переконувати. Хоча не виключаю й інших форм — самостійного опрацювання, скажімо. Помітив, що з особливою цікавістю слухачі використовують у рефератах місцевий матеріал, приклади з життя заводчан, їх трудові досягнення.

Правда, не маю змоги

в достатній мірі користуватися на заняттях технічними засобами, бо клас політосвіти у нас необладнаний, заняття проводимо у цеху...

КОР.: — Кажуть, що ви вмієте зацікавити слухачів. Як саме?

С. Ф.: — Щоразу намагаюся приберегти для заняття якусь новину, цікавий історичний факт, якусь подробицю з історії підприємства, міста. Я давно захоплююся дослідженнями історії свого краю, люблю музику, літературу, особливо поезію. Тому завжди знаходжу на занятті хвилин 15—20, щоб поговорити зі слухачами на ці теми. Тим більше, що маю в їх особі інтелектуальних співрозмовників.

КОР.: — Ви, мабуть, і вірші їм читаете?

С. Ф.: — Безперечно...

Розмову вела
Л. ЯРМОЛЕНКО.

Від редакції. Шановні читачі, просимо включитися в розмову пропагандистів курсу «Ідеологічна боротьба і молодь», поділитися своїм досвідом і проблемами. Чекаємо ваших листів.

Спроба не вдалась

У працівників контрольно-пропускового пункту «Мостиська» йшов звичайний трудовий день. Черговий автомобіль, виблискуючи лакованим кузовом, в'їхав на оглядову яму. Досвідченим поглядом можна було помітити: власник машини явно не в захваті від старанності, з якою молодший сержант П. Харченко обстежував її блоки і механізми. Дійшла черга до супорт передніх гальм. Комсомолець помітив дивні подряпинки на металі.

— Ви ремонтували машину? — спитали водія.

Коли той відповів заперечливо, прикордонники зняли супорти. У гальмовому циліндрі поблизували золоті наблучки і прикраси...

Подібний тайник був і в другій машині, яка теж зарулила на оглядову яму. Загальна вартість затриманої контролерами контрабанди становить понад десять тисяч карбованців.

За пильну службу комсомолец П. Харченко заохочений командуванням.

О. СУВОРОВ.
(РАТАУ).

Недавно першокласники Маловишківської школи-інтернату стали жовтенятами. Зірочки їм прикріпили кращі учні школи.

Фото А. ШЕВЧЕНКА.

АНКЕТА

„Молодого комунара“

Дорогий читачу!

Ти вже передплатив свою обласну молодіжну газету. Ти вже чекаєш першого номера в наступному, 1984 році. «Молодий комунар» повинен стати для тебе порадишником, співбесідником. Газета розповідатиме про життя твоїх ровесників, допомагатиме знайти відповіді на всі питання, які тебе хвилюють.

Тому нам важливо знати, якою б ти хотів бачити свою газету у наступному році. Твої пропозиції ми враховуватимемо, плануючи «Молодий комунар»-84.

Отже, просимо відповісти на наші запитання:

1. Який рік ти передплатуєш «Молодий комунар»? Чи відповідає твоїм вимогам обласна молодіжна цього року?

2. Які публікації нинішнього року тобі запам'яталися?

3. Що тобі не подобається в газеті? Чому?

4. На які проблеми життя комсомольців і молоді області слід газеті звернути увагу?

5. Кого ти вважаєш героєм нашого часу? Назви цю людину, підкажи нам її адресу?

6. Про що б ти хотів почитати у «Клубі молоді сім'ї»?

7. Якої рубрики, на твою думку, не вистачає в газеті?

8. Запропонуй тему для рубрики «Діалог»

9. Твої пропозиції щодо суботніх номерів «Молодого комунара», якими б ти хотів їх бачити?

Коротко про себе:

Прізвище, ім'я та по батькові _____

Вік _____ Професія _____

Заповнену анкету виірж і надішли на адресу:

316050, МСП, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, «Молодий комунар».

Якщо в тебе не вистачить місця для відповідей, напиши нам на окремому аркуші паперу.

«Молодий комунар» чекає твоєї оцінки, твоїх порад, читачу. Заздалегідь дякуємо тобі за участь в анкетуванні.

Документальний фільм «Шлях під свинцевим дощем», присвячений одному з керівників кубинської революції Че Гевари, створений школярами селища Димер на Ківіщині. Дитяча аматорська студія «Сурмач» удостоїлась права показати свою прем'єру поряд із професіоналами в Республіканському будинку кіно. Думка спеціалістів була одностайною: стрічка зроблена на високому художньому рівні.

Фотографії, малюнки, латиноамериканські мелодії плюс фантазія і майстерність дали змогу юним кінематографістам схвилювати й емоційно розповісти про людину, ім'я якої стало символом мужності, безстрашності і героїзму. А ще цей фільм — про віру в немісний триумф світливих ідеалів: за них бився до останнього подиху товариш Че. Думку цю посилюють рядки відомої «Пісні про Буревісника» Максима Горького, який не тільки сповіщає про грядущу бурю, а й кличе її за собою.

Нова стрічка стала своєрідним звітом про двадцятип'ятирічний творчий шлях «Сурмача», якому першим серед дитячих кіностудій республіки присвоєно почесне звання народного, про пошуки і знахідки юних режисерів, сценаристів. А почалося все з «Московських зустрічей»

— захоплюючого кіножоденника про екскурсію дітей у столицю. Тепер на рахунок студійців понад 60 робіт. Багато з них відзначені дипломами і грамотами на республіканських і всесоюзних конкурсах. Фільм «Сопсе

ПЕРШИЙ КРОК — УЖЕ ДОРОГА

ДЗВІНКИЙ ГОЛОС «СУРМАЧА»

усміхається, який закликає до миру і дружби, завоював приз на міжнародних фестивалях кінолюбителів в Угорщині і Австрії.

Темі школярам підкажує саме життя. У створених ними роботах «Казка і бувальщина», «Зимові узорі», «Дим над водою», «Ім'я йому — трудівник» та інших мовою йде про людей праці, про красу рідної природи, всепермагаючу силу добра. Пам'яті радянського воїна-визволителя присвячено кадри стрічки «Тринадцять кілометрів». Фільм «Сівач» воскрешає ім'я і діла колишнього директора школи Л. Л. Васильєва, вчителя-комуніста,

який загинув у період колективізації в боротьбі з ворогами радянської влади. Нікого не може лишити байдужим і хвилююча кінорозповідь про колишнього вчителя історії, ветерана Великої Вітчизняної війни Г. П. Пінченка.

Навіть вийшовши на пенсію, Георгій Павлович не розставався з рідним колективом: керував дитячим духовим оркестром. Стрічка «Марш», першими глядачами і критиками якої за традицією були однокласці, відзначена дипломом на всесоюзному конкурсі, організованому «Піонерской правдой». А її творцям вручено цінний подарунок — збільшувач.

Школярі постійно живуть у насиченій і радісній атмосфері творчості — від осягання азів кінозйомки до реалізації засвоєних знань, від написання сценарію до монтажу готового фільму. Вони об'єднані у три вікові

групи: «Пролісок», де займаються найменші студійці — третьокласники, «Барвінок» і «Гвоздика». До робіт дитячого колективу глядачі ставляться серйозно, без зпнжок на вік авторів. Не для всіх «Сурмач» стане кроком у велике кіно, але кожного навчить мислити образно, розуміти й відчувати поезію навколишнього світу. Так вважає беззмінний керівник студії, директор Димерської восьмирічки Анатолій Євгенович Жуковський. Давня дружба зближує студійців з їх ровесниками з «Піонерфільму» Тбіліського палацу піонерів, мультиплікаторами кишинівської «Флорички», московськими «Лелеченятами», дніпропетровською «Веснянкою».

Десять муз знаходять дедалі більше прихильників серед школярів України. Нині в республіці налічується 700 дитячих самодіяльних кіностудій і гуртків, які об'єднують понад десять тисяч дітей.

Тут вони оволодівають навичками роботи режисера, сценариста, оператора, вчаться любити і розуміти мистецтво, відкривати красу в звичному і повсякденному. Екран юних розповідає про подвиг батьків і дідов, хвилюючі сторінки історії, щасливе дитинство.

А. МОЙСЕЄВА,
кор. РАТАУ.

«ЗГАДАЙМО ВСІХ ПОІМЕННО»

так називається пошукова операція, яку проводять Новоукраїнський райком комсомолу і районна організація Товариства охорони пам'яток історії і культури. Перший її етап присвячується 40-річчю визволення Кіровоградщини від німецько-фашистських загарбників, другий закінчиться в травні 1985-го. Штаб пошукової операції очолює другий секретар РК ЛКСМУ Сергій Вайпан. Учасники експедиційних загонів оглядають

пам'ятники, братські могили, уточнюють імена тих, хто тут похований.

Першими в операцію включилися школярі Новоукраїнки, Рівного, Глодос, Комишуватого, Іванівки, Ганнівки. Навесні там, де височать обеліски, вони закладуть сквери, алеї Слави.

Активісти районної організації Товариства охорони пам'яток історії і культури виготовили фото-стенди, знімки пам'яток загиним воїнам, які визволяли села району від ворога. Ці стенди ми передали в колгоспи, навчальні заклади, комсомольські організації підприємств.

Учасники експедиції також пишуть твори на тему «Обеліски у нашому селі» — оповідання, нариси про подвиги воїнів-визволителів, розповіді про те, як молодь нашого краю продовжує славу полеглих героїв.

В. ЮРЧЕНКО,
відповідальний секретар районної організації Товариства охорони пам'яток історії і культури.

КРОК У СТРИЙ

...ПЕРЕМОЖЦІВ НЕ НАЗВАНО

Минулої неділі в республіці проводився День стрільця. Передусім на вогневий рубіж мали вийти юнаки призовного і допризовного віку.

У Кіровограді першими почали змагання вихованці навчальних груп шкіл оборонного товариства. Майстерністю мірялися 380 майбутніх воїнів. Відбулися поєдинки і серед учнів середніх спеціальних навчальних закладів. А ось представники спортивних клубів, найбільших колективів фізкультури підприємств обласного центру з програмою Дня стрільця познайомилися вже тоді, коли треба було збиратися в тир. Ніякої підготовки до змагань не було проведено. Тож на вогневий рубіж вийшли лише окремі дтсаафівці і члени стрілецьких секцій.

Хто ж був переможцем серед тих, хто стартував, хто виконав норматив комплексу ГПО, перекинув розрядний показник? Навіть на третій день після продовження цих поєдинків в обкомі ДТСААФ так і не могли про це сказати. Все ще велися підрахунки...

М. КРОКУН.

ДО 40-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ КІРОВОГРАДЩИНИ ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

Розвідник Полежайкін

Старший лейтенант Сергій Полежайкін — слава і гордість 5-ї гвардійської танкової армії. Він родом з Узбекистану. Сергій так і не здійснив своєї мрії вчити дітей — війна перервала всі надії. З першого ж її дня юнак просився на фронт. Його направили у військове танкове училище. Тепер це — Рязанське автомобільне училище, а ім'я його колишнього вихованця Героя Радянського Союзу С. І. Полежайкіна навічно занесене до особового складу цього навчального закладу. Про нього писали корпусні, армійські, фронтові та центральні газети. Курсанти вісімдесяти років йдуть шляхами подвигів їх старшого товариша, листуються з фронтовими друзями відважного розвідника.

...Ревли двигуни на танкодрамах, на залісі раз-у-раз піднімалась кіптява вибухів. Все як у справжньому бою, але юнаки та їх наставники знали: там, на передовій, буде набагато важче.

Група, яку зарахували Сергія Полежайкіна, крім танкового обладнання, ретельно вивчала радянські та трофейні мотоцикли. На фронті майбутні командири повинні очолити загони, взводи і роти рухомих розвідників. Тож будуть на вістрі бою. А умови бою для розвідників складаються по-різному, — доведеться і у ворожому тилу сам-на-сам з окупантами зійтись. В училищі Сергій Полежайкін ознайомився з повістю Деніса Давидова про партизанське життя. В легендарного гусара були успішні розвідувальні кінні наскоки на противника. І зрозумів Сергій, що в розвідці головне маневр та активність...

Командир 1-го гвардійського окремого мотоциклетного полку 5-ї гвардійської танкової армії уважно розділявся поповнення. В лави частини вливалися вчорашні курсанти-мотоциклісти. Саме те, що

тепер конче потрібне. Фронт зупинився, обидві сторони готувалися до вирішальних битв.

Через насиченість та мобільність ворожої оборони на Курській дузі за «языками» полювали полкові розвідники-пластунки. В липні 1943 року дві зливи вогню та сталі зустрілись під Прохорівкою. 5-та танкова армія нанесла лобовий удар по есесівських панцерних дивізіях. Мотоциклетний взвод лейтенанта Сергія Полежайкіна з ходу розстрілював навальні атаки німецьких автоматників. Доводилось воювати разом з піхотинцями, бо обставини не дозволяли використати маневр та швидкість мотоциклів.

...Після боїв на дніпровських плацдармах гвардійці-ротмістри вступили на кировоградську землю. В авангарді визволителів весь час перебував взвод Полежайкіна. На мотоциклах, танкетках і бронемашинах наші воїни пробивалися у тилі загарбників і громилі штаби, пошкоджували зв'язок, змінювали позначки на шляхах, добували карти та паролі.

В дні підготовки до боїв за Кіровоград Сергій Полежайкін став кандидатом в члени КПРС. А першу нагороду — медаль «За відвагу» — ставлевий розвідник здобув за вдалий пошук на кордоні області на захід від Кривого Рога. Тоді група звиязців знищила понад двадцять гітлерівців і три машини з боєприпасами. В тріскотній ефіру радисти 1-го мотоциклетного полку безпомилково знаходили позивні «Стріли». Рука шифрувальника швидко записувала розвідінформацію про останні «події» в стані загарбників. Начальник штабу наносив дані лейтенанта Полежайкіна на полкові «кілометровки».

Кілька днів гвардійці рейдували під носом у фашистів. Була думка навіть на Буг махнути, а там і на Миколаїв... Вирішили ударити на Устинівку. Нав-

ряд, щоб гітлерівці чекали в своєму тилу моторизованого загону. Сергій розрахував усе. Бій проходив у лютеву ніч. Мряка і холод загнали фашистів по чужих домівках.

Розділилися на групи. Їх очолили молоді офіцери та сержанти. Особливою відвагою відзначався в загоні Полежайкіна старший сержант Держак.

— Розгромити комендатуру. Перерізати зв'язок. Забезпечити відхід, — ставив завдання старший лейтенант.

Розрахунки повністю виправдали себе. Вогняними стрілами прорізали зореносці вулиці села. Провідники з числа місцевих жителів вказали на скупчення військ і техніки гітлерівських недобитків.

— Не зупинятись! Більше вогню!

Результати атаки перевершили сподівання. Спалахнула комендатура, село засвітилося від полум'я вантажних машин.

Командуючий схвалив нічний рейд. Наказав усіх до нагороди представити, — повідомив старшого лейтенанта Полежайкіна командир полку.

Згодом армію перекинули на Корсунь-Шевченківський напрям. Але не дожив Сергій Полежайкін до перемоги. В жовтні 1944 року загинув на литовській землі. Його поховано в м. Кретинзі. На могилі височить обеліск.

...І щодня на вечірній повірці в Рязанському училищі правозащитного і роти промовляв:

— Герой Радянського Союзу старший лейтенант Сергій Іванович Полежайкін загинув смертю хоробрих за свободу та незалежність нашої Батьківщини.

В. БУХТІЯРОВ,
краснознавець.

ПРОВЕДЕННЯ військово-спортивної гри «Орляк» у Злинській середній школі № 1 чекали з нетерпінням і готувалися до цієї події в житті комсомольської організації школи.

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

3 ЕМБЛЕМОЮ «ОРАЯТИ»

Гра почалася лінійкою юнаків. У ній взяли участь 162 учні. Класи були поділені на взводи, а на лінійці їх командири одержали конкретні завдання. Члени редколегії кожного взводу виготовили емблеми, випустили бойові листки. Конкурс на кращу емблему присвячувався 40-річчю Великої Перемоги.

Успішно пройшли змагання санітарних постів, де кращими були А. Шульга, Л. Ноєнкова, О. Доценко, С. Ветрова, І. Колоко-

лова, Н. Супрягіна, А. Миценко, А. Ковальова.

Всі так захопилися, спостерігаючи змагання юних медиків, що не одразу звернули увагу на пасма диму, що з'явилися за наметами. Ця «несподіванка» для юнаків була підготовлена заздалегідь — з метою перевірки оперативності і вміння відділення цивільної оборони. Завдання погасити пожежу одержали відділення, де командирами І. Балашов, С. Махно, М. Колодєєв. Комсомольці швидко приборкали вогонь. А потім було влаштовано старті значківців ГПО, конкурс стрілецької пісні «Жовтень крокує по планеті».

Учасники змагань урочисто прийняли клятву юнаків.

Перше місце в грі зайняли восьмикласники, друге — учні 10 «А», третє — юнаки з 10 «Б» класу.

В. ТІЛЬНОВ.
Маловісиківський район.

Є острів гвардійської слави

Бійці 66-ї гвардійської стрілецької дивізії, що вкрила себе невмирущою славой в битвах під Сталінградом і на Курській дузі, 23 вересня 1943 року визволили від гітлерівських окупантів місто Полтаву. За успіхи в боях по оволодінню обласним центром дивізії було присвоєно почесне найменування Полтавської. 29 вересня гвардійці очистили від фашистів Кременчук і підійшли до Дніпра. Старшим переправу було призначено комсорта першого батальйону 193-го стрілецького полку татарина Мансура Абдуліна.

...Під прикриттям ночі гвардійці форсували Дніпро у районі селища Владівки. Тут, між лівим і правим берегом, був піщаний острів довжиною півтора кілометра. На ньому засіли фашисти.

Ворог виявив сміливців і відкрив ураганний артилерійсько-мінометний вогонь. Від вибухів снарядів і мін вода в Дніпрі кипіла. Один за одним виходили зі строю гвардійці. Та

Над островом зияла суцільна жовта хмара. Вибравши момент, коли вогонь утих, комсорт батальйону підняв бійців у атаку. Абдулін першим кинувся до траншеї ворога. В цей час розірвався фашистський снаряд. Гвардійці припали до землі. Комсорт помчав уперед. За ним — гвардійці. Ось уже ворожі траншеї, зав'язався запеклий рукопашний бій.

ли островом гвардійської слави.

Відмовившись від госпіталю, комсорт батальйону Мансур Абдулін після контузії продовжував громити ворога, визволяючи міста і села Кіровоградщини від гітлерівських окупантів. Та під час бою за Знаменку молодого комуніста було тяжко поранено.

Виправившись із госпіталю, гвардієць інвалідом повернувся в рідну Оренбурзьку область, де до війни працював шахтарем. В міру своїх сил трудився в гірничо-рудній промисловості.

Нині він на заслуженому відпочинку, веде велику військово-патріотичну роботу, пише картини.

Колішній гвардієць уже кілька разів побував у Світловодську, де виступав із спогадами перед трудящими міста, розповідаючи про мужність, героїзм і відвагу своїх бойових побратимів, що форсували Дніпро. А недавно самодіяльний художник Мансур Гізатулович Абдулін побував знов у місцях своєї бойової юності. Він подарував кілька картин для музею бойової слави 32-го гвардійського стрілецького корпусу, створеного в середній школі № 5 міста Світловодська. В складі цього корпусу гвардієць пройшов шлях від Сталінграда до Дніпра.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
завідуючий позаштатним відділом оргмасової роботи та військово-патріотичної пропаганди Світловодського міськкому ДТСААФ.

Школярі Голованівського району беруть активну участь у всесоюзній експедиції «Літопис Великої Вітчизняної». Завдяки їхній пошуковій роботі встановлено десятки нових невідомих імен воїнів-визволителів. Слідом створюють рукописну книгу про подвиги героїв-земляків.

На знімку: школярі зустрілися з членом підпільної комсомольської організації «Спартак» В. Р. ТИХОВСЬКИМ. Розмова в музеї спартанців у Красногірці. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ЯК ПРАЦЮЄ МЕТОДИСТ?

Незвіданими стежками захоплення ведуть своїх вихованців у чарівний світ музики викладачі Новгородківської дитячої музичної школи. Цього року тут почалися заняття по класу скрипки.

На знімках: заняття проводить молодий педагог Костянтин МАЙКА; Валентина Гнатівна ГОРОЩАК, яка вже п'ять років працює у цій школі викладачем по класу баяна, веде заняття з учнями Світланою Бондаренко.

Фото С. ФЕНЕНКА.

Новгородківський район.

Останнім часом питання впровадження в дію виробничої гімнастики стала приділяти значну увагу обласна рада ДСТ «Спартак». Різними видами гімнастики на 662 підприємствах, організаціях та навчальних закладах охоплено понад 39 тисяч трудівників. Роботу з ними проводять 29 штатних інструкторів-методистів та понад дві тисячі громадських інструкторів.

З метою підвищення кваліфікації і обміну досвідом роботи інструкторів-методистів з питань організації та методики проведення виробничої гімнастики і фізкультурно-оздоровчої роботи, виявлення кращих інструкторів-методистів і оцінки їх професійної підготовленості, широкої пропаганди виробничої гімнастики і фізкультурно-оздоровчої роботи

обласна рада добровільного спортивного товариства «Спартак» провела перший конкурс на звання «Кращий за професією».

Перед цим два місяці при обласній працевлаштувальній консултантській службі за програмою конкурсу, чотири рази було проведено семінарські заняття з інструкторами-методистами. Журі конкурсу очолював завідувач кафедри теорії та методики фізичного виховання факультету фізвиховання Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, суддя всесоюзної категорії М. Й. Гасман.

У групі учасників, де виконувалися комплекси під музику, відзначилася інструктор-методист Кіровоградського міського об'єднання «Промтовари» майстер спорту Надія Галенко.

Вдало виступили інструктор-методист Кіровоградського міського об'єднання «Промтовари» Ігор Сидоров та інструктор-методист Кіровоградського технічного вузла республіканських магістральних зв'язку Олена Маричук.

Серед учасників групи з комплексами без музичного супроводу відзначено інструктора-методиста заводу «Ремпобуттехніка» Н. П. Борик.

З показовими вправами виступила група майстрів художньої гімнастики факультету фізвиховання педінституту (тренер В. С. Бикова).

Ю. МАХНО,
Інструктор відділу культурно-масової та фізкультурної роботи облпрофради.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ДО ВІДОМА ЛІКАРІВ

Полівін — полімерний матеріал, призначений для виготовлення лікувальних ортопедо-травматичних й ортопедо-протезних виробів.

Полівін дає можливість виготовляти лікувальні вироби безпосередньо на хворому. Матеріал інертний до шкіри людини, робота з ним не вимагає особливих запобіжних заходів.

Вироби із полівіна формують безпосередньо по фігурі хворого, не завдаючи йому неприємних відчужень, не викликаючи опіків ні у хворого, ні у персоналу. Захоплюючи, полівін приймає необхідну для ортопедичних виробів твердість.

Полівін призначений для лікувального експреса-протезування, тобто для виготовлення корсетів, тугорів, кроваток, гошовотримачів, апаратів на нижній й верхній кінцівки й інші пристосування, які надають лікувальні дії на ор-

гани опору й руху людини. Матеріал — термопластичний, тобто його властивості оборотно змінюються при багаторазовому нагріванні й охолодженні.

Полівін — стійкий до санітарно-гігієнічної обробки, пропускає промінь рентгена, йому властива хороша пластичність, легко розм'якає на повітрі або у воді при температурі 60—70°C.

Кінці матеріалу у виробі завдяки адгезійним властивостям самоскріплюються, і тому не підлягають скріпленню на хворому.

Термопластичний матеріал полівін випускає Каунаський завод гумових виробів «Инкарас» (г. Каунас, ул. Карла Маркса, 127).

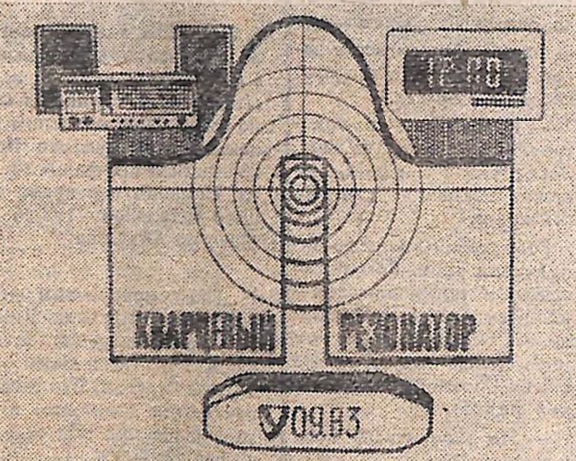
Заявки надсилати у Головне аптечне управління Міністерства охорони здоров'я СРСР.

Рекламне агентство Московського виробничого комбінату торгової реклами.
ЦНТ Энергетехім.
Зам. 123.

До відома торговельних організацій, установ, навчальних закладів, служби побуту

Високу точність і надійність приладів забезпечує малогабаритний кварцевий резонатор РВЧ-72.

Резонатори РВЧ-72, призначені для використання у приладах часу, лічильниках, елементах автоматки, контрольно-вимірювальних приладах, побутовій апаратурі вищого класу.

Приводим технічні характеристики резонатора: габаритні розміри маса, не більше 16,1×5,5×3,1 мм, 2 гр.,

Основні параметри: номінальна частота коливань від 32700 до 32800 гц, точність настройки резонатора (від номінального значення) $\pm 40 \times 10^{-6}$, динамічний опір не більше 15 ком., добротність, не менше 50 000, статична ємкість робочий діапазон температур $0 + 40^\circ\text{C}$, еквівалентна індуктивність 2800 Генрі, потужність, яка розсіюється, не більше $5 + 10^{-6}$ вт.

Адреса виготовлювача: 152620, м. Угліч Ярославської області, Рибінське шосе, 20-а, голциніковий 3-д.

Рекламне агентство Московського виробничого комбінату торговельної реклами.

Зам. 124.

РЯЗАНЬСЬКА ВИЩА, БАРНАУЛЬСЬКА, ВІЛЬНЮСЬКА, ВОЛОГОДСЬКА І УФІМСЬКА СПЕЦІАЛЬНІ СЕРЕДНІ ШКОЛИ МВС СРСР

ОГОЛОШУЮТЬ НАБІР КУРСАНТІВ на 1984—1985 навчальний рік.

Школи готують спеціалістів з вищою і середньою юридичною освітою (Вологодська — з середньою технічною) для роботи в органах внутрішніх справ СРСР.

Приймають чоловіків віком до 30 років, які мають закінчену середню освіту, відслужили дійсну службу в лавах Радянської Армії, мають позитивну характеристику за місцем роботи й проживання, придатні до служби за станом здоров'я.

Строк навчання: у Рязанській школі — 4 роки, у Вологодській — 2 роки 6 місяців, у Барнаулській, Вільнюській, Уфимській — 2 роки.

Вступні екзамен: у Рязанській вищій школі — з російської мови і літератури (письмово і усно), історії СРСР, іноземної мови.

у Вологодській школі — з математики (усно), російської мови і літератури (письмово),

у Барнаулській, Вільнюській і Уфимській школах — з російської мови і літератури (письмово), історії СРСР.

Початок занять: у Рязанській школі — 1 серпня; у всіх інших — 1 вересня.

Допущення до вступних екзаменів забезпечують проїзтними документами, безплатним харчуванням, гуртожитком.

Зархованих на навчання забезпечують за нормами військових училищ, крім того, вони одержують стипендію — 40 крб., а при відповідних умовах — оклад — 120 крб. на місяць.

Випускникам шкіл МВС СРСР присвоюється звання «лейтенант внутрішньої служби» й видається диплом загальносоюзного зразка з одержаною кваліфікацією.

По питанні вступу звертатися щодня до 6 грудня ц. р. на адресу: м. Кіровоград, вул. Дзержинського, 41, кімната 85. При собі мати документ про освіту і всі, що засвідчують особу вступника.

Телефон для довідок — 4-73-38. Після 6 грудня документи можна надіслати за адресою: 618300, Пермская обл. г. Кизел, ул. Юбилейная, 6.

Адміністрація.

Кіровоградське технічне училище № 6

ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ НАБІР УЧНІВ

З числа осіб, звільнених із лав Радянської Армії, у групі зі скороченням строку навчання (6 місяців) для набуття спеціальностей:

токаря, електролюстер, електрозварник.

Початок занять — 15 січня 1984 року і далі —

в міру комплектування груп.

Стипендія — 70 крб. на місяць, учнів забезпечують гуртожитком.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26.

Зам. 121.

Дирекція.

«Молодой комунар» —

орган Кіровоградського обласного комітета

ЛКСМ України.

На українській мові.

БК 07007.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відп. відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку, рік Зам. № 578. Тираж 51500

Газета виходить з п'ятниці

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.